

Влияние на ахийската институция върху формирането и функционирането на занаятчийските сдружения (еснафите) по българските земи
Любомир Миков

Литература

Апостолидис, М, А. Пеев 1931: Кондика на пловдивския абаджийски еснаф. – Годишник на Народната библиотека и музей в Пловдив за 1928 и 1929 г., кн. 1 и 2, 5–170.

Апостолидис, М, А. Пеев 1932: Кондика на пловдивския абаджийски еснаф. – Годишник на Народната библиотека и музей в Пловдив за 1930 г., кн. 3, 1–186.

Аргиров, С. 1900: Два стари еснафски устава. – Периодическо списание, № 61, 382–388.

Атанасов, В. 1904: Из миналото на еснафите. – Периодическо списание, № 65, 428–436.

Гордлевский, В. А. 1960а: Дервиши Ахи Эврена (Эврана) и цехи в Турции. – В: Гордлевский, В. А. Избранные сочинения. Т. 1. Исторические работы. Москва, Издательство восточной литературы, 289–306.

Гордлевский, В. А. 1960б: О Футувветнаме. – В: Гордлевский, В. А. Избранные сочинения. Т. 1. Исторические работы. Москва, Издательство восточной литературы, 307–318.

Димитров, Стр. 1987: За приемствеността в развитието на балканските градове през XV–XVI век. – В: Балканистика 2. София, 5–17.

Енциклопедия България 1981: Знаме. – В: Енциклопедия България. Т. 2. София, Издателство на БАН, 748–749.

Златаров, Ив. 1902: Организация на занаятите и законопроектът за занаятчийството и еснафските сдружения. – Списание на българското икономическо дружество, кн. 6, 391–407.

Ихчиев, Д. А. 1906: Материали за историята ни под турско робство. 1. Превземането на София от турците. – Известия на историческото дружество в София, № 2, 91–97.

Ихчиев, Д. А. 1907: Еснафски документи и еснафски организации в турско време. Отделен отпечатък. София.

Маринов, Д. 1995: Българско обичайно право. Второ фототипно издание. Съст. М. Василева. София, Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.

Миков, Л. 2009: Типологично сходство между културните традиции на ахиите от Анадола и на хетеродоксните мюсюлмани в България (бекташи и къзълбаши/алевии). – Български фолклор, № 1, 108–132.

С т о я н о в, К. 1943: Българските еснафи през турското робство (История, организация, дейност). – Годишник на търговското училище във Варна за 1942–43 година, т. 16, 1–103.

Т и ш к о в, П. 1922: История на нашето занаятчийство до Освобождението ни. София.

Т о д о р о в, Н. 1972: Балканският град XV–XIX век. Социално-икономическо и демографско развитие. София, Наука и изкуство.

Х р и с т о в, Хр., Н. Г е н ч е в 1969: Българско Възраждане. Христоматия по история на България. Ч. 2. София, Наука и изкуство.

Ц е п е н к о в, М. К. 2011: Фолклорно наследство. Т. 6. Съст. Л. Миков. София, Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.

Ц о н е в, Б. 1907: 1807–1907. Споменна книга на Софийския крояшки еснаф по случай стогодишния му юбилей. София.

С а h e n, Cl. 1988: La Turquie Pré-Ottoman. Istanbul–Paris.

К а z ı c ı, Z. 1988: Ahilik. – Türkiye Diyanet Vakıf İslam Ansiklopedisi. C. 1. Istanbul, 540–542.

К ö k s a l, M. 2007: Ahilik kültürünün dünü ve bugünü. (İlaveli Üçüncü Baskı) – Kültür - Tarih Yayınları Serisi 5. Ankara.

О d a b a ş ı, Z. 2008: Bir ahi dostu: Franz Taeschner – Hayatı ve Eserleri. – А.Е.Ü. Ahilik Kültürünü Araştırma Merkezi, № 6. Ankara.

R e d h o u s e, J. W. 1987: A Turkish and English Lexicon Shewing in English the Significations of the Turkish Term. Beirut.

T a e s c h n e r Fr. 1960: Akhi Baba. – In: The Encyclopedia of Islam. New Edition. Vol. 1. Leiden–London, 323–324.